

EUROPEAN TOURISM CONVENTION 12 OCTOBER 2020

1. Kateri so glavni izzivi za evropski turizem v naslednjih 10–20 letih?

Zlasti srednjeročno (2030) in dolgoročno (2050) razvojno obdobje bodo oblikovali rezultati, kako uspešno se bomo spoprijeli s trenutno krizo COVID-19 in kako bomo turistične ekosisteme pripravili na zelo verjetne prihodnje krize s katerimi se bo moral soočiti turizem bodočnosti. Eno je gotovo, turizem prihodnosti ne bo nikoli več tak, kot je bil pred COVID-19.

Razvojna usmerjenost k bolj zelenemu, bolj zdravemu, digitalnemu in brezkontaktnemu turizmu bo zagotovo ostala osnovna razvojna paradigma v naslednjih nekaj letih. Ključne in zahtevne naloge bodo predvsem na turističnih podjetjih, saj bodo morala prilagoditi svoje poslovne modele, izobraziti zaposlene z novimi veščinami in kompetencami, svoje turistične storitve, izdelke in oskrbovalne verige pa prilagoditi novim zahtevam turističnih potrošnikov z izredno spremenjenim vedenjem zaradi COVID-19.

Nova turistična doba po COVID-19 bo prinesla tudi številne nove priložnosti in nove izzive, zlasti za bolj trajnosten - bolj zelen turizem in predvsem bolj dostopen do informacij ter podatkovno utemeljen turizem, kar bo omogočila predvsem digitalna tranzicija.

Izkušnje s krizo COVID - 19 kažejo, da so trenutni turistični tokovi predvsem zaradi varnostne komponente bolj osredotočeni na čezmejni in regionalni turizem kot na turizem na dolge razdalje. Pričakovani trend bo zagotovo ostal tudi srednje in dolgoročno in bo zahteval nov pristop in prilagoditev pri trženju in promociji evropskega turizma.

Novi trendi na turističnem trgu poleg zahteve po varnem turizmu razkrivajo potrebo po ozelenitvi in digitalizaciji turističnih ekosistemov tako na podeželju kot v mestih za doseganje bolj trajnostnih in bolj pametnih destinacij. Turizem na še ne prepoznavnih večinoma skritih podeželskih območjih, a z bogatimi kulturnimi in naravnimi potenciali, se bo gotovo razvijal hitreje kot urbane destinacije. Komponenta trajnostnega prometa in prometna dostopnost nastajajočih novih turističnih ekosistemov, vključno z dostopnostjo informacij in digitalno pismenostjo, bodo v prihodnosti izjemno pomembne komponente.

Poleg tega je ustvarjanje sinergij turističnega ekosistema z drugimi ekosistemi, kot so prometni, industrijski, okoljski, socialni ekosistemi, ključnega pomena za zagotovitev ugodnih okvirnih pogojev za MSP, organizatorje potovanj, upravljanje destinacij in vse druge akterje turističnega ekosistema.

2. Katere naložbene prednostne naloge so potrebne za trajnostno okrevanje in odpornost turističnega ekosistema EU?

Pandemija je bila moteča za vse panoge turističnega sektorja, podjetja in destinacije, vendar so bili nekateri deli sektorja prizadeti bolj kot drugi. Razmere virusne krize so zagotovo najbolj prizadele MSP saj številna podjetja v tem sektorju spadajo med majhna podjetja. Glede na pogosto omejene finančne vire in obstoječe upravne ovire za dostop do investicijskega kapitala lahko turistična MSP preživijo krizo in dolgoročno ostanejo konkurenčna na trgu le z spodbudnim poslovnim okoljem, neposrednim, hitrim in enostavnim dostopom do naložbenih virov, ki bodo podjetjem omogočili hitro prilagajanje poslovnih modelov trenutni COVID-19 realnosti in morebitnim novim krizam v bodočnosti.

Najboljši način za pomoč malim in srednjim podjetjem v turizmu, da si hitro opomorejo in se prilagodijo zelenemu in digitalnemu prehodu, je dobra politična podpora in skupen in usklajen pristop pri uporabi finančnih virov za naložbe v obnovo turistične industrije in destinacij.

Turistični ekosistem je v smislu ekonomskih kazalnikov zelo multiplikativen, a zelo specifičen, saj je odvisen od dobrega delovanja številnih drugih podsistemov in ekosistemov, kot so promet, zdravje, prosti pretok ljudi, industrija in skupni trg, okolje, družbene skupnosti itd.

Ne samo turistična MSP tudi destinacije so zelo prizadete zaradi krize COVID-19, še posebej zelo prepoznavne urbane destinacije. Domači mestni turizem bo najverjetneje okreval po letu 2021, če se bo zdravstvena kriza končala, vendar bo okrevanje mednarodnega turizma verjetno trajalo leta, da bo enako, kot je bilo v obdobju pred COVID-19. Tudi regionalne in lokalne destinacije oziroma skupnosti bodo zato za uspešno okrevanje potrebovale ustrezne naložbe v trajnostno javno infrastrukturo ter spodbude za trajnostno upravljanje in načrtovanja razvoja v bolj zelene in pametne urbane in ruralne skupnosti.

Naložbene prednostne naloge za trajnostno okrevanje ter odpornost turističnih ekosistemov EU bi morale biti med drugimi zato usmerjene tudi v spodbujanje multi-modalnih transportnih sistemov z nizkimi emisijami ogljika, gradnjo turistične infrastrukture, ki bo gospodarna z viri, naložbe v podporo inovacijam in nadaljnjo uporabo ter znanja digitalnih tehnologij v turizmu, spodbujanje sprejemanja odgovornih poslovnih praks v turizmu z namenom spodbujanja vključevanja turističnih podjetij v nizko ogljične in trajnostne dobavne verige.

Popolno okrevanje evropskega turizma bo torej dolgotrajno in zahtevno v smislu potrebnih naložb v vse sestavine turističnih ekosistemov.

Zeleno okrevanje turističnih ekosistemov in dolgoročno zadovoljiva odpornost sektorja bosta zato potrebovali usklajene sektorske ukrepe, usklajevanje politik in trdno odločanje na nacionalni ravni in na ravni EU.